

CELNICE SARHA

Na snímku je Sarha Notteau-Philippeová (34) spolu se svou Cesnou 406, celnice, která létá se svou jednotkou podél 8000 km dlouhého francouzského pobřeží Atlantiku a sleduje, zdali připlouvající lodě nevezou ilegální imigranty, nebo zde nehrozí znečištění vodní hladiny.

80 % jejích celních kolegů pochází z řad policie, ona přišla „z civilu“, jediná žena v brigádě, jediná v celé francouzské celnické rodině. Jak to dokázala? Týdeník *Femme Actuelle* říká, že k tomu stačí „pouze“ šest let studií a praxe a jedna odborná zkouška za druhou.

„Poskytujeme i pomoc lidem v ohrožení, shazujeme jim záchranný člun, hledáme předměty ztracené z tankerů, které by mohly ohrozit ostatní lodě. Ale také vykonáváme dozor nad rybáři. Například bolicheur, loď lovící obrovskými sítěmi sardinky, nemá v těchto pobřežních vodách co hledat.“

k zákonu připojit, a Američané jsou dnes „národem sebeobránců“: 60 milionů z nich vlastní 200 milionů zbraní „k osobnímu použití“. Mají mimořádně vlivného mluvčího: mohutnou zbraňovou lobby National Rifle Association.

„OTISK PRSTŮ“ VÝBUŠNIN?

Výrobci výbušnin ve Švýcarsku musí mít pro své výrobky jedinečný identifikační kód, podobu chemických otisků prstů. Původ tak může být určen i po explozi. Jak říká Roscam Abbing, mluvčí komisaře EU pro spravedlnost, vnítr a bezpečnost, „Švýcaři mají poměrně solidní systém, který nutí výrobce informovat policii o výbušných materiálech, které produkují, přepravují nebo skladují.“ EU proto nyní zva-

žuje zavést podobný systém registrace ve všech svých členských zemích.

Proskočit hořícími kruhy je spíše pro cirkusové šelmy. Tento peruánský policejní pes ale při tomto úkolu zůstává úplně cool. Jeho vlnící pravé ucho se nebezpečně blíží ohni, sám policejní nadřízený má starostlivý výraz, ale černí labradoři i zlatí retrívři nikdy nikoho nezklamou, ani při vojenské přehlídce v hlavním městě Limě. Pravda ovšem je, že v těchto elitní policejní jednotce mají elitní péči a stravu – na rozdíl od svých psích bližních, živících se na ulicích odpadky.

Dvoustranu připravila
Sylvie KUČEROVÁ

Polské kulturní památky v obchodu s antikvitami v německém Koblenzi

lo odtud dvanáct náhrobních kamenů a andělkové na zdích svatostánku už nemají hlavy. Zámek v Kameinieci navštívili během poslední války němečtí vojáci, pak ti sovětští, poté vyhořel, a jejich dílo dnes dokončují lupiči a překupníci. Kořist pašovaná do Německa je obvykle ukryta pod zeleninou nebo stavebním odpadem, riziko je minimální, rutinní kontroly po vstupu Polska do EU na hranici prakticky neexistují. A i když polští nebo němečtí celníci dostanou tip o možné zásilce, tahle hranice je dlouhá 256 kilometrů. Takže avizovaného nákladního vozu s cennými náhrobními deskami a sochami se polští kriminalisté nedočkají – projel jinudy.

Německý obchodník, známý jen pod přezdívkou Rudolf, zásobuje architekty starající se o konečnou tečku za vnitřním vybavením německých vil a zahrad. Mezi jeho zásobovateli je Tadeusz K. z okolí Jelení Góry. Někdejší rolník před třemi roky přepřáhl: na jeho dvoře jsou už léta uskladněny desítky kamenných nebo železných starobylostí. Momentálně nic mimořádného, nejlepší kusy byly už prodány do Berlína, píše *Der Spiegel*.

Podle článku 294 polského trestního práva může být odsouzen až k deseti letům ten, kdo ukradne kulturní památku, a cokoliv starší 55 let nesmí být bez povolení vyvezeno. Obchod přesto kvete, i když, jak si stěžuje Klaus M. z Bonnu, „teď už moc zajímavého nepříjde, všechno už bylo zplundrováno“. Původ věcí, i když i na první pohled je vidět, jak byly těžce rvány, nikoho nezajímá. Například metr vysoký oválný reliéf (prodejní hodnota 4000 eur) nese nápis „Hochedle Frau Magdalena Agneta, geborene Böttnerin“ a je ze hřbitova v Biedrzychowicích. Jak říká Rainer Sachs, kulturní rada německého generálního konzulátu ve Vratislavi, „v renomovaném aukčním domě v Kolíně n. R. byli už dvakrát vydraženi andělé přes důrazné upozornění, že pocházejí z polského kostela Marie Magdaleny.

„Tihle anděličkové a reliéfy jsou jen prkotina proti celým oltářům, které jsou ukradeny a převáženy,“ říká Stefan Kaiser, ředitel muzea v Königswintenu. Tvrdí, že u nich u každé nabízené památky pečlivě zkoumají její původ, ale neumí si představit, jak toto současné vykrádání slezských kulturních památek zastaví.

V saském Zemském kriminálním úřadě je na problematiku ilegálního dovozu těchto památek jen jeden kriminalista a Jan Nikolaiczik, který ji řeší na kriminálce ve Vratislavi, je v obležení: jeden jediný policista v celém vojvodství, velkém téměř jako německé Hessensko, dokáže těžko těmto loupežím zabránit, obzvláště když se řešení problému na obou stranách hranice rovná nule, uzavírá *Der Spiegel*.